



Ənvər ƏHMƏD

Bu zülmü mənəm ki çəkirəm, ana!

Yoxluğun əriyib gözündən axdı,
Ölümün öldürdü mən qara baxtı.
Hönkürüb, hönkürüb bu gecə vaxtı
Qəbrini bağrıma bükürəm, ana!

Donub ruhum, canım sal buza dönüb,
Taleyim kor olub, ulduzum sönübü,
Üstümə bir dünya ağrıları enib,
Dağ kimi öndən çökürəm, ana!

Ağrınam, acınam, sizlər yaranam,
Bağrımın başında bir damla qanam,
Qiymazdin bu sayaq alışış yanam,
Bu məhsər odudu, çəkirəm, ana!

Tanrim bu dərd-qəmi ömrümə yazdı,
Diriyən yanında qəbrimi qazdı,
Bu ağrı, bu acı bəlkə də azdı,
Qan-yaşdı gözümüzən tökürəm, ana!

Ənvər gecə-gündüz qarğar fəleyi,
Dönməz bu ölümə şair ürəyi,
Qəbrinin üstə ki, otu, çıçayı,
Vallah, göz yaşımıla ekirəm, ana!

Gəlmışəm

Xocalı adlı balamı,
Qana bələyib gəlmisəm.
Uçurub könül qalamı,
Canımı oda sərmişəm.

Göz yaşam daş üstə bitib,
Şuşa boyda ömrüm itib.
Yaram məni boyda ötüb,
Dərdi gözümənə dərmişəm.

Yazım açmadı bir çiçək,
Dərdim qanımda bitecək.
Ömrüm canımda itecək,
Yaram üstə söz sərmişəm.

O daş yollar məni yedi,
Fələk səbr et, döz-döz dedi.
Gördüm Vətən can üstədi,
Bir də baxım göyərmişəm!

Ağlayır

Ötsün asta-ata segah, sıkəstə,
Od yağıdı Vaqifin qəbrinin üstə,
Dağıldı yurd-yuva, torpağım xəstə
Qan sizir yaramdan gözüm ağlayır.

Yas tutdu Natəvan, hönkürdü Bülbül,
Olub Qaryağdının naləsi dil-dil,
Yoxdur Qurabağım, fəryad et könül
Sönübü od-ocağım, gözüm ağlayır!

Gəzdiyim oylaqlar geyindi qara,
Çekildim Şuşada gözümüzən dəra
Vuruldu sinəmə əbədi yara,
Bulaqlar üstündə izim ağlayır.

Ay Ənvər, fəleyin min bir oynu var,
Hanı gurşad səssi, qartallı dağlar,
Elə bil yoxmuş o gözəl çağlar,
Uçdu qəsri qallam, sözüm ağlayır!

Bir az çəkinə-çəkinə
Mən səni atdım
Yoxluğun içində.
Daha dünənki
Gün kimi yoxsan,
Sabaha çatmadən əlin
Əriyər gözündə
Yoxluq heykelin.
Sındı qanadın,
Gedisin getdi,
Gülüşün itdi.
Üç nöqtə qoyuram,
Bu şeirim bitdi...

İtir

Ömrüm bu yollarda itir,
Ağla məni gültək bitir,
Öldür məni yerdən götür,
Sixma məni qanım çıxır.

Özüm özümdən düşmüşəm,
Küləm közümdən düşmüşəm.
Yaman gözümdən düşüşəm,
Budaqla yarpaq kimiyəm
Bir ovuc torpaq kimiyəm.

Əlim çatmadən keçən günə,
Ürəyimdən keçən günə,
Dərd-qəmimi seçən günə,
Allah, bu səs, bu ün mənəm,
Dünənim yox, bu gün mənəm!

Üzüm-gözüm qırış-qırış,
Tale deyir: et yır-yığış,
Yaman soyuq gəlir bu qış,
Qaralma sən gel qanım,
Özün oxu Quranımı!

Ölüm-olum arası az,
Dünya gödək, qəbir dayaz.
Ənvər şeiri dərdinlə yaz,
Dünya sığmır dünyasına
Dünya ağlar öz dünyasına.

Kimi

Bu dünyanın üzü qara
Gecə üzündə xal kimi
Ölüm-itim, hamısı var
Bu hayat bir xəyal kimi.

Baş kəsilir, qan töklər
Gedirəm, dizim bükülür.
Tanrıının evi söküür
Keyləşmişəm bir lal kimi.

Kim köç edir, kim yurd seçir,
Fələk enib kəfən biçir,
İnsan ağılı qanın içir,
Qalmışam bir sual kimi.

Ömrümə

Göz yaşamla bitən gülsən,
Dil-dil olub öten dilsən.
Bəlkə bir bulud gölüşən
Yağış kimi yağ ömrümə.

Kipriyimin ucunda qəm,
Gözüm dolu, kədər, ələm.
Doğulmaram hələm-hələm,
Çəkmə, çəkmə dağ ömrümə.

Səhər köcdü, axşam düşdü,
Ayaq dünyadan sürüşdü.
Fələklər baxdı, gülüşdü
Mənim üzü ağ ömrümə.

Dərk et, ömür əfsanədir,
Gülləri seç, ara bir-bir.
Dur get Quran xətm elətdir,
Baxa-baxa sağ ömrümə.

Şəkərim var, şəkərim,
Şəkər mənim şakərim.
Şəkər yeyir canımı,
Çox qaraldır qanımı.

Həkimlərin hərəsi,
Bir cür resept yazar.
Bu reseptlər elə bil,
Canıma qəbir qazır.

Onları qınamırıam,
Hər nə yeyirsən zəhər.
Çoxu deyir ay şair,
Çalış yaşa birtəhər.

Əlacım yeriməkdi,
Canımı sürüməkdi.
Həsrətəm etə-yağa,
Bala, südə-qaymağa.

İnsaf yoxdu həkimdə,
Gerilik var çəkimdə...
Tez-tez söyləyir mənə,
Dostum, deyirəm sənə.
Şirin şey qəti olmaz
Pəhriz saxla sən bir az!
Yeyəsən qara çörək,
Əməl edəsən gərək
Həkimin hər sözüne.
Qəsd edirən özünə...
Böyrəklərin işləməz
Gözlərin yaxşı görməz
Papirosda çəkmə sən
Araq, çaxır içmə sən.

Su iç gündə 3-4 litr,
Şəkərini bir az itir.
Dedim pəhriz saxla sən
Az-az yeyə bilərsən
Toyuq əti, dana əti
Göy-göyərti
Həftədə bir yumurta
Ayri yemək yemə, ta...

Gözün tikir gözümə,
Mat-mat, baxır üzümə
Yazım tez iynəyə keç,
Təzə həyat tərzi seç
Əlavə amaril at
Çarəsiz deyil həyat...

Barışdı

Eh əcəlin gözü kordu,
Kor gözüyle məni yordu.
Hər bir kesin sonu kordu,
Yaram canıma darişdi.

Ha qaçdım mən ora-bura,
Dözdüm bu sərt vurhavura,
Loğmanım yox, ruhum yara,
Ömrüm əzabla barışdı.

Dərd-qəmimə bata-bata,
Sarındım ilan həyata,
Vaxt çürütdüm yata-yata.
Qanım dərdimə qarışıdı.

Kim yoğurdu, kimse yaptı,
Kimi yağlı kökə tapdı,
Həyat yolu çapa-çapdı,
Ram ol, könül bu yarıdı.

Yolcu

(Özümə)

Yolcu, yolun uzundu,
Çariq geyin dəmirdən
Bu yolların saçını
Beyaz qartək ərit sən.

Qarşında dağ görünür,
Zirvəsi çox ucadır?

**Bəlkə sənin ömrün
O dağlardan qocadır?**

Yoluna ilan çıxar,
Yolunda qurd ulayar.
Yolunda mənfur həyat,
İttək quyruq bulayar.

Fikir vermə, yeri, get,
Yolunda daşa dönen
Hər kəsə sən nifrat et
O sərt ölüm yoludur,

Sinmir, fələk qoludur
O yolun sən nöqtəsin
Ayağın tapa bilmez.
Get, get yolu yoluna,
Ölümsüz bir dünya gedir.

Dedilər ölübdür, üçüdür bu gün

Zəng etdim... halını soruşmaq üçün,
Dedilər ölübdür, üçüdür bu gün...
Söz də dəli olar belə xəbərdən
Yığıb bəbəyinə tozlu yollan
Köz də dəli olar belə xəbərdən.

Dünən var, bu gün yox olursa insan
Bir zərif yarpaqtək solursa insan.
Doğulmaq bir azca ar gelir düzü
Doğulub, yaşayır, ölübdür sözü.
Dəhşətlə səslənir ölüm, qan, qada
Üç gündür o yoxdur, yoxdur dünyada...
... Dərd sənin köksünü eşəsi olsa.

Dərd sənin köksünü deşəsi olsa
Bir azca ağlamaq xoş olar vallah,
Bir azca hönkürmək gərəkdir, Allah!
Dərd duman deyildir külək dağda
Kədərin dağı da, qəmin dağı da
Birdən çəkiləndə sinənin üstə
Yığılib diz üstə düşürük xəstə...

Ölübdür sözünün acı zəhəri,
Üçüdür sözünü ahı, qəhəri,
İşləyir iliyə, damara, qana.
Ağır yuxu kimi gəlin insana
İnsanın yoxluğu, əbədi gedis
Amansız bu ağı, dözlüməz bir iş,
Varlığın yoxluğu, sənsiz bir həyat
Boğur insanlığı, baxırıq mat-mat
... Zəng etdim... ölü bir ağrı dinledim!
Ağrıya qosulub dərdtək inlədim!
Zəng etdim halını soruşmaq üçün
Dedilər ölübdür, üçüdür bu gün!...

Bu gecə

Bu gecə nə gözəl gecədir, könül,
Bu gecə ay necə bədirlənibdir.
Dünya süd gölündə cimir elə bil,
Elə bil üfüqlər yerə enibdir.

Gecə ağ duvaqlı nazlı gelintək,
Açıb saçlarını yuyur sularda.
Yaylıqtək asılıb ağacdən külək,
Dünya nə gözəlmış bu ilk baharda...

Bəlkə ikimizik dünyada oyaq,
Bəlkə bu gecənin gəlişi haqdır.
Sən mənə səhərin gözləriyle bax,
Bəxtim günəş kimi doğulacaqdır.

Ulduzlar torpağa tökülür dən-dən,
Çiçək yağışında yuyulur gecə.
Torpağın əliylə yazıla bilən
Gözel şeir kimi duyulur gecə.

Uzansın bu gecə... Sökülməsin dan,
Bu gecə huşumu başımdan almış,
Utansın bu gecə yanaqlarından,
Bu gecə üzündə bir qara xalmış...